

நுங்கு சாதாரணம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம் : 114

தூரங்கங்குஷம் நூலான், பூர்டாந், ஜெபி - 2004

இதழ் : 08,09,10

சிறவரிதம்மை அடிமைசெய்யும் மடமையைக் கொள்ளுத்துவோம்.

“அக்டோபர்” மாதம் முக்கியமானது. இந்த மாதத்தின் முதலாம் நாள் “சர்வதேச சிறுவர் தினம்” எமது சிறுவர்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். “சிறுவர்கள்” எனும்போது பதின்நான்கு வயதிற்குப்பட்டவர்களையே கருத்தில் எடுப்பது வழமையாகும். புள்ளிவிபரங்களின் படி இலங்கையில் சுமார் 42 இலட்சம் சிறுவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சின் கணிப்பீடின்படி இவர்களில் சுமார் 50 சதவீதமானோர் கல்விகற்க பாடசாலைகளுக்குச் செல்லவில்லை என்றும் அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள் என்றும் கருதப்படுகின்றது. என்ன கொடுமை! கொள்கைத் திட்டமிடல் அமைச்சு விபரப்படி சுமார் ஐந்து லட்சம் சிறுவர்கள் வேலைக் கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இது கொடுமையிலும் கொடுமை! இது முழு இலங்கையின் நிலையென்றால் தமிழர் பிரதேசங்களில் காணப்படும் நிலமை என்ன?

கொடுமையான யுத்தம். இதனால் அடிக்கடி இடப்பெய்வுகள், வாழ்வதற்கு விடு என்பது அடிப்படை வசதி. அது இல்லாத அவலறிலை. புத்தத்தின் கோர தாண்டவம் என்ன செய்தது...? சிறுவர்கள் பெற்றேர் களை இழுத்தல், பாதுகாவலரைப் பிரிதல், ஏதிலிக ஸாகி அலைதல், குண்டுத்தாக்குதல்களால் இறுத்தல், அங்கவீராகுதல், மனங்கலங்குதல், ஒழுக்கங்குறை தல் என்று எத்தனையோ நடந்தேறி விட்டன. கொடுமை யுத்தம் இந்த சிறுவர்களைப் பலிவாங்கிவிட்டது.

தமிழர் தூயகப் பிரதேசத்தில் இடம்பெயர்ந்தவர்களில் 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரம்பேர் சிறுவர்கள். இவர்கள் தான் மேற்கூறிய துண்பங்களுக்கு உள்ளாகி மகிழ்ச்சி யைத் தொலைத்தவர்கள். இது மாதத்திற்மா? தமிழர் பிரதேசங்களில் கல்வி இடைவிலகல் அபாயகரமாக இருக்கின்றது. சுமார் நான்கு இலட்சம் மாணவர்கள்

கல்வி இடைவிலகினார்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது. தேசிய சமாதானசபையின் கணிப்பீடின்படி எமது பிரதேச கல்வி இடைவிலகல் என்பது இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடும்போது மிகவும் கூடியதாகவே காணப்படுகின்றது. கல்வியைத் துறந்த

இந்தத் தொண்டில்! “இந்து சாதனம்” - சைவ பரிபாலனசபை. தயவுசெய்து தொடர்பு கொள்ளவும். ஆசிரியர்,

இந்து சாதனம்,
450, காங்கேசந்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

செயலாளர்,
சைவபரிபாலன சபை,
கல்லூரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வர்கள் தமது வாழ்க்கையே தொலைத்து விட்டார்கள். எமது பிரதேசங்களில்தான் தாய் அல்லது தகப்பனை இமுந்து தவிக்கும் சிறுவர்களின் தொகை மிகக் கூடுதலாக இருக்கின்றது என்று சமாதானசபை சுட்டிக்காட்டி யுள்ளது. இந்த அநாதரவான சிறுவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்கின்றோம்? என்ன செய்தோம்?

பல சின்னஞ்சிறுவர்களுக்கு “முன்பள்ளி” கல்வி வசதியே இல்லை. தகுந்த உணவில்லை. உடையில்லை. இதனால் - வறுமையின் கொடுமையினால் - நமது சிறுவர்கள் சைவசமயத்தை கைவிட்டு மதம் மாறுவதும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த மத மாற்றுத்தின் அடிப்படைக் காரணம் -

(1) அவர்களது வறுமை

(2) அவர்களுக்கு அன்புக்கரம் நீட்டி அரவணைக்காத சைவமக்கள்.

நாம் எதுவுமே தெரியாததுபோல் நடித்துக்கொண்டு மதம் மாறுகின்றார்களே என்று அங்கலாய்க்க என்ன தகுதி எமக்கு இருக்கின்றது? மேடைகளில் மாத்திரம் (தொடர்ச்சி 11ஆம் பக்கம்)

மேன்மை கொள்சைவர் நீதி விளைக்குக உலகமெல்லாம்

தூரங்கங்குஷம்

தூயகம்

**சீறுவர் இன்பகம்
நான்காம் ஆண்டு ஆரம்பவிழு**

தூயகத்தின் நீறுவந் - நீர்வாகி
தீரு. V. சீற்தரன்

மங்கள விளக்கேற்றுபவர் -
தினக்குரல் யாழ் முகாமையாளர் -
முன்னாள் அதிபர் (வசாவிளான் மத்திய
மகாவித்தியாலயம்) நடராஜா.
படத்தில் இடமிருந்து வலம் :
ஹு.திருமுருகன், முன்னாள் நீதிபதி
திருநாவுக்கரசு, கல்வியற்கல்லூர்
பொதுபதி கமலசுதான், ஈழநாடு முகாமை
யாளர் சிவமகாராஜா, பேராசிரியை
மனோன்மணி சனமுகதால்.

அங்கந் Children's
ஆரம்பவிழு

அங்கந் Children's
அங்கந் Children's
ஆரம்பவிழு

வாழக் கீழ்த்துவம் வாழவ் மாணிக்கு
விழுக் தன்மூல் வேந்தலு மோங்குக
தூஷக் தீயதெல் லாயர் வாய்சிய
குறுக் வையக் முந்துயர் தீர்க்கிய
திருச்சிற்றம்பலம்

நூற்று சாதாரணம்

(HINDU COUNCIL)

நூற்றும் பிரபுகள், பூர்ணி, ஜப்பா (30-10-2004)

அந்தநாளும் வந்திடாதோ...!

பீள்ளையை உலகுக்கு அறிமுகங்களையிடுவது வைப்பவள் என்றிருப்பதை தாய். அன்னை தாவாட்டி சீராட்டி அன்புடன் அரவணைத்து வளர்ப்பதுபோல் அறிவுட்டி அறவழிகாட்டி வளர்ச்சிகாணவைப்பவன் ஆசிரியன். எனவேதான் ஆசிரியரை “குரு” என்று பேரற்றி தெய்வமாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். இது வழமையான வரவார்த்தமுறை கணனியுகத்தில் ஆசிரியர் எத்தகைய மதிப்பைப் பெறுகின்றார்? வாழ்க்கையை வளர்க்கத்தான் விஞ்ஞானமே தவிர விணாக்கலவு. வாழ்க்கையை வாழ்வு விதிமுறையில் வாழ்ந்து மக்குவேண்டும் என்பதை இளைய தலைமுறை நுன்குணர்வேண்டும். அவர்கள் உணரும்படி உண்ணையாகவே உழைத்தலே உயர்ந்த வழிமுறையாகின்றது என்பதை ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து சேவையாற்ற வேண்டும். ஆனால் ஆசிரியர்கள் தமிழ்து ஏகப்பட்ட சுறைகள் என்றும் எதனைச் செய்வது எதனைச் செய்யாமல் விடுவது என்பது பிரச்சினையாகின்றது என்றும் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது. வகுப்பறை கற்பித்தலில் புதிய ஆணுகுமுறைகள் வந்துள்ளன. பாடம் போதிப்பதில் புதுமை, மாணவர்களை வழிகாட்டுவதில் நவீனம், மாணவர்களை மதிப்பீடோ, கணீப் பீடோ செய்வதீல் மாற்றம் என்று ஆசிரியர்களைத் தீக்குமுக்காடவைக்கின்றனர். இணைப் பாடவிதானச் செயற்பாடுகளைக் கண்டு ஆசிரியர்கள் சலிப்படைகின்றார்களோ என்பதும் கவனத்திற்குரியதாகின்றது. இவை எல்லாவற்றையும் விட ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் என்ற சங்கவித்தொடர் முக்கியமாகின்றது. இந்தச் சங்கவித்தொடர் வலுவுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இது வலிமையில்லாதபேரதான் பிரச்சினைகள் பல தோன்றுகின்றன. மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்கள் மீது அசைக்கமுடியாத அன்பும் நுழிக்கையும் வைத்திருக்க வேண்டும். இதனைப் பெறுவதற்கு ஆசிரியர்கள் முனைப்பாகச் செயற்பட வேண்டும். ஆனால் ஆசிரியர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பும் நுழிக்கையும் உள்ள பெற்றோர்கள்

இருக்கின்றார்களா என்று நீணக்கத் தோன்றுகின்றது. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றை அலசி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்காது செய்யவேண்டியதைச் செய்வது அவசியமாகின்றது. மாணவர்களீன் பெற்றோர்கள் எவ்வோரும் ஆசிரியர்தீர்த்தில் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று ஆசிரியர்களை வாழ்த்திய பின்பே தமது கடமைகளில் ஈடுபடவேண்டும். அவ்வாறு வாழ்த்தும் நாளே பெரும்நாள். சென்ற ஆசிரியர் தீர்த்தில் இவ்வாறு நடைபெற்றதா? நாம் கணவுகளும் அந்த நல்ல நாளும் நீச்சயம் வரவேண்டும். கணீதம், விஞ்ஞானம், வர்த்தகம் போன்ற பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்கள் பெற்றோர் கள் மத்தியில் நல்ல செல்லாக்கு இருக்கின்றது. ஆனால் “சைவம்” கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு இதுகைய சமூக செல்லாக்கு இருக்கின்றதா? இல்லை. இதற்குக் காரணம் பலவாகும். எமது சைவசமயத்தை மிகத் தீருமையாகக் கற்பிக்கின்ற நிலை இருக்கின்றதா? பாடசாலைகளில் ஆக இரண்டு பாடவேளைகளே சமயங்கற்பிப்பதற்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. சமயம் ஓரங்கட்டப்பட்டுவிட்டது. இதனால் சமூகவிழுமியங்களும் பலவீணமடைந்துவருகின்றன. சமூகப் பிரச்சினை களுக்கு இந்தப் பலவீணமே அடித்தளமாக இருக்கின்றது. எனவே எல்லா ஆசிரியர்களுமே சமயபாடத்தில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். கணீதம், விஞ்ஞானம், பொருளீயல், கணக்கியல் போன்ற பிரபலபாடங்களைப் படிப்பிக்கும் போதே அருக்கருத்துக்களையும் மாணவர்கட்டு எடுத்துக் கூறிவரவேண்டும். எல்லா ஆசிரியர்களும் சைவசமய போதனையிலும் சமய செயற்பாடுகளிலும் அக்கறை ஆர்வம் காட்டி செயற்படும் காலம் வராதா?

மாதா - பிதா - குரு - தெய்வம்

இந்துசாதனம்

சைவ பரிபாலன சபை வெளியீடு

சைவ பரிபாலன சபையினருக்காக அச்சிட்டு

வெளியீடுபவர் :

ச.பி. இ.மகேந்திரன்

ஆசிரியர் :

இ.மகேந்திரன்

அச்சிட்டிப்பு :

திரவப்பிரகாச அம்சியந்திரசாலை

(கணினி அரசுகம்)

முகவரி :

ப.க.கே.கௌ.வீ.ஹி.

யாம்ப்பானம்.

விநாயகர்

விநாயகரின் தோற்றுத்தை விளக்க பல பூராணங்கள் பல வரலாறுகளை பகர்கின்றன. அவற்றை இங்கு நோக்குவோம்.

சுப்பிரபேதாகமத்தில்

உமையும் சிவபிரானும் கைலாயத்திலிருக்கும் உட்யான வனத்திற்கு சென்றனர். அங்கே பிடியும் களிறும் தம்முட் கலந்து நின்றன (பிடி - பெண்யானை, களிறு - ஆண்யானை) அவற்றைக் கண்ட இருவரும் பிடியும் களிறுமாகி பிள்ளையாரை தோற்றுவித்தனர். இதையே திருஞூனசம்பந்தமுர்த்திகள்,

“பிடியன் உருவுமை கொமிகு கரியது வடிகொடு தனது வழிபடும் அவரிடர் கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கந்தபூராணத்தில்:

திருக்கைலாய மலையிலிருந்த நந்தவனத்திலுள்ள சித்திர மண்டபத்தில் ஓர் பிரணவம் முதல்பட்டிருந்தது. அதனை இறைவனும் இறைவியும் உற்று நோக்கி ணார்கள் பிரணவம் பிடியாகவும் களிறாகவும் புணர்ந்தன. விநாயகர் அவதரித்தார்.

விநாயகபூராணத்தில்:

சிவபிரானே உலகைப் புனருற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு விநாயகராக உருவுகொண்டார். முக்குணங்களையும் பிரம்மா விட்டனு ருத்திரர்களாகப் படைத்தார். அவர்கள் மூவரும் தத்தம் தொழில் கைவர வேண்டு மென்று விநாயகரை நோக்கி தவஞ் செய்தனர். அவர்கள் தவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து விநாயகர் காட்சி தந்து

“சிவ சிவ”

திருக்கைலாயத்தில் நள்ளிருட் குகையில் கோடி குரியப்பிரகாசனாக எம்பெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். அந்தப் பிரகாசத்துடன் நீங்காத நீலநாயகியாகிய - அவர் அருகில் எம்பெருமாட்டி வீற்றிருக்கின்றாள்.

இறைவன் வேதம் ஒதுக்கின்றான். மனுதர் ம சாத்திரங்கள் - தத்துவங்கள் - ஆகமங்கள் முதலியன அந்த வேதத்தினூடாக வெளிப்படுகின்றன. அவற்றை வாக்கேநோக்கிய மங்கையாகப் பொறுமையாக - அப்பனது அருகில் இருந்து கேட்டு - தேவர் முனிவர்

முத்தொழில்களைச் செய்யும் ஆற்றலையும் அவர் களுக்கு அளித்தார். இவ்வாறு விநாயகபூராணம் மூவர் உபாசித்த படலத்தில் கூறப்படுகின்றது.

சிவபூராணத்தில்:

ஒருமுறை உமாதேவியாருக்குத் தாழும் ஓர் பிள்ளையைப் பெற்று கொஞ்சிக்குலாவ வேண்டும் என்ற எண்ணை தோன்றியது. உடனே மண்ணினால் ஓர் உருவும் அமைத்து உயிர் கொடுத்தார். தன் மடியில் வைத்துக் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்தார். இதனைக் கண்ட சிவபெருமான் எல்லாத் தேவர்களையும் அழைத்து புதல்வன் பிறந்ததைக் கொண்டாடத் திருவளங்கொண்டார். அழைப்புக்கள் அனுப்பப்பட்டது. தேவர்கள் அனைவரும் திருக்கயிலையை அடைந்தனர். அவர்களோடு சனியனும் வந்தான். அவன் பார்வை அவ்வழகிய குழந்தைமேலும் விழுந்தது. அதனால் அதன் தலை அறுபட்டுப் போனது. தலையும் மறைந்தது. உமை வருத்தம் கொண்டார். வருங்காலக் குறிப்புணர்ந்த இறைவன் பூதகணங்களைப் பார்த்து இவ்வனத்தில் வடக்கே தலைவைத்து உறங்கும் விலங்கின் தலையையாவது கொண்டுவருக என்று கட்டளையிட்டார். அவர்களும் அங்ஙளமே சென்று ஓர் யானைத் தலையைக் கொண்டு வந்தார்கள். சிவபெருமான் அதனைப் பொருத்தி உயிர்ப்பித்துக் கொடுத்தார். திருவளங்கு குறிப்புணர்ந்த உமையுமை உள்ளம் மகிழ்ந்தார். இறைவன் யானை முகப் புதல்வரை கணநாதர் ஆக்கினார்.

இவ்வண்ணை விநாயகரின் பிறப்பைப் பற்றிய பல வரலாறுகள் உள். அவற்றில் சிலவற்றை இவ்விதமில் பார்த்தோம். அடுத்த இதழில் விநாயகரின் திருவருவத் தத்துவத்தைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

ஊடாக சராசரங் களுக்கு வழங் குபவள் அன்னையாகிய உமையவள் சிவனுடைய செயல்திறன் உமைமூலம் வெளிப்படுகிறது.

உமையவள் - செயற்பாட்டுக்கமைய சகல வடிவிலும் காட்சி தருகின்றாள், அறுவகை நெறிகளும் பிறவுமாக்கிய இறைவி என்கின்றது பூராணம்.

யார் எத்தெய்வத்தைக் கும்பிட்டாலும், அந்த வழிபாடுகள் எல்லாம் உமையாகவும் சிவனாகவும் காட்சித்தருகின்ற அந்தப் பரப்பிரம்மத்தையே சார்கின்றன. “கவனியார்க்குப் பால்சுரந்த கலசம்” அவளது திருக்கரத்தில் காணலாம். அந்தக் கலசம் (தோடர்ச்சி 14ஆம் பக்கம்)

செய்யிபாலனையை - யாப்பாணம்

2004 வைகாசிமாதம் நடைபெற்ற சைவசீத்தாந்த பிரவேசபாலபண்டதர் தேர்வு முடிவுகள்.

சைவசீத்தாந்த பிரவேச பண்டதர்.

திரு. சபாநாதன் பாரதி	கன்னாகம்	2ம்பிரிவு
திரு. அ. வெந்வத்தியாசாகரர்	குந்தர்மடம்	3ம்பிரிவு
செல்வி நிஷாந்தினி பராஜிசிஸ்கம்	காரைநகர்	3ம்பிரிவு
செல்வி சீவஞ்சி நமசிவாயம்	காரைநகர்	2ம்பிரிவு
திரு. க. சீவனேசன்	கொட்டகாமம்	3ம்பிரிவு
திரு. மு. அருள்செல்வநாயகம்	கொட்டகாமம்	2ம்பிரிவு

சைவசீத்தாந்த பாலபண்டதர்

செல்வி சுகாஜினி கிருஷ்ணபிள்ளை	சாவகச்சேரி	2ம்பிரிவு
திரு. வைத்திலிங்கம் கிருநாதமுதலியார்	யாழ்ப்பாணம்	2ம்பிரிவு
திரு. தவராசா விக்கினேஸ்வரன்	யாழ்ப்பாணம்	2ம்பிரிவு

சைவசீத்தாந்தபண்டதர்

திரு. சுவாமிநாதபிள்ளை தேவமனோகரன்	தின்முவில்	2ம்பிரிவு
செல்வி சசிலேகா கனகசுந்தரம்பிள்ளை	அச்சுவேல்	2ம்பிரிவு
செல்வி வா. சாந்தினி	சுழிபுரம்	2ம்பிரிவு
திரு. குஞ்சிதாபாதம் கரேஷ்ட்குமார்	யாழ்ப்பாணம்	2ம்பிரிவு
செல்வி பஷ்டபலதா திராமலிங்கம்	கிளிநூலாச்சி	2ம்பிரிவு

அகீல இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்கம்

2004 ஏப்ரல் மாதம் நடையெற்ற இளஞ்சைவப் புலவர் சைவப்புலவர் தேர்வின் பெறுபேறுகள்

இளஞ்சைவப்புலவர்

திரு. குரைசிங்கம் குமரநாதன்	கொட்டகாமம்	2ம்பிரிவு
செல்வி ககாசினி கிருஷ்ணபிள்ளை	சாவகச்சேரி	2ம்பிரிவு
திரு. கந்தையா சுகதீஸ்	சண்டிலிப்பாய்	3ம்பிரிவு
திரு. வைத்திலிங்கம் கிருநாதமுதலியார்	யாழ்ப்பாணம்	2ம்பிரிவு
செல்வி குழந்தீ சரவணமுத்து	வரணி	3ம்பிரிவு
திரு. தவராசா குமரன்	கன்னாகம்	2ம்பிரிவு
செல்வி புள்பலதா திராமலிங்கம்	கிளிநூலாச்சி	2ம்பிரிவு
செல்வி சந்திரிகா திராமநாதன்	வவுனியா	2ம்பிரிவு
செல்வி வசந்தி நமசிவாயம்	வவுனியா	2ம்பிரிவு
திரு. வீரபாகு ஜங்காரன்	வவுனியா	2ம்பிரிவு
செல்வி திராசேந்திரமலர் திராகசையா	வவுனியா	3ம்பிரிவு
செல்வி பவானி மகேஸ்வரன்	வவுனியா	2ம்பிரிவு
செல்வி பவளமலர் ஜேசுதாசன்	வவுனியா	2ம்பிரிவு
செல்வி ஒனந்தகுபி ஒனந்தராசா	மன்னார்	2ம்பிரிவு
திரு. எதிர்மனனசிங்கம் ஜெயரஞ்சித்	புதுக்குடியீருப்பு	2ம்பிரிவு

சைவப்புலவர்

திரு. சுவாமிநாதபிள்ளை தேவமனோகரன்	தின்முவில்	2ம்பிரிவு
செல்வி சசிலேகா கனகசுந்தரம்பிள்ளை	அச்சுவேல்	2ம்பிரிவு
திரு. குஞ்சிதாபாதம் கரேஷ்ட்குமார்	யாழ்ப்பாணம்	3ம்பிரிவு
திரு. குமராசாமி சுமுகலிங்கம்	சாவகச்சேரி	2ம்பிரிவு
திரு. குரைராசாசிங்கம் சடாட்சராசிங்கம்	கிளிநூலாச்சி	3ம்பிரிவு

நாதர் முடிமேலிருக்கும் நல்ல பாம்பே - உனக்கு
நல்லபெயர் வைத்தவர் யார் சொல்லு பாம்பே
ஆதிசிவன் தலை அமர்ந்த ஆணவமா - அவன்
அங்கமெல்லாம் விளையாடும் தெரியமா (நாதர்)

ஹர் கொடுத்த பால் குடித்து உயிர் வளர்த்தாய் - பால்
உண்ட சுவை மாறும்முன்னே நன்றி மறந்தாய்
வஞ்சமற்ற தொண்டனுக்கே வஞ்சனை செய்தாய் - அவர்
பிஞ்சு மகன் நெஞ்சினுக்கே நஞ்சு கொடுத்தாய்

பெயருக்குத் தகுந்தாற்போல் மாறிவிடு - எங்கள்
பிள்ளையை மறுபடியும் வாழவிடு
நெஞ்சம் மாறி விடு
பிள்ளையை வாழவிடு

சங்கம மர்ந்தொரு முத்தமிழ் பாடிய
சங்கரன் மீதினில் ஆணை
சங்கப் புலவர்கள் நாவிலடங்கிய
செந்தமிழ் மீதினில் ஆணை
மங்கல குங்குமம் மஞ்சல் நிறைந்த
சங்கரி மீதினில் ஆணை
மாதொரு பாகன் குடிய நாகப்
பாம்பே உன் மேல் ஆணை
தேவன் மீதினில் ஆணை அவன்
திருவடி மீதும் ஆணை
திருமுறை மீதில் ஆணை
பன்மேல் ஆணை! சொல் மேல் ஆணை!
என்மேல் ஆணை! உன்மேல் ஆணை!

பாடல் : கண்ணதாசன்.

தலைசிறந்த சிவபக்தரும் அந்தணரும் மூச்சும் பேச்சும் திருநாவுக்கரசர் என்றே வாழ்ந்து வந்தவருமான் அப்புதி அடிகளின் வீட்டுக்குத் திருநாவுக்கரசர் போயிருந்தார். அவருக்காக இலை எடுக்கப்போன அப்புதி அடிகளின் மகனைப் பாம்பு தீண்ட, இருந்து போய்விட்டான். தகவலறிந்த திருநாவுக்கரசர் பாமாலை பாடி, மறுபடியும் அவனை உயிரோடு கொண்டுவந்தார். திருநாவுக்கரசர் தன் உள்ளக் குழுங்களை வெளிப்படுத்தி, பாம்பை நோக்கிப் பாடுவதாக அமைந்த பாடல் இது.

நல்ல பாம்பே! சிவபெருமான் உன்னைத் தன் திருமுடிமேல் வைத்திருக்கிறார். அவருக்கு இருக்கும் இரக்கம் உனக்கு இருக்க வேண்டாமா? பெயரில் மட்டும் 'நல்ல'தைக் கொண்ட நீ, தீண்மெய்துவிட்டாயே! 'சிவன் மீது இருக்கிறோம்' என்ற கந்வமா உனக்கு?

தாருகாவனத்து ரிஷிகள் ஆணவம் கொண்டு சிவபெருமானை அழிப்பதற்காக யாகஞ்செய்து, உன்னை உண்டாக்கி சிவன் மீது ஏவினார்கள். தன்னை அழிப்பதற்காகத்தான் நீ வந்திருக்கிறாய் என்பது தெரிந்தும் சிவபெருமான் உன்னை அழிக்க வில்லையே! நீ இப்போது அடுத்தவர்களை அழிக்கலாமா? ஒருவேளை ஆணவம் பிடித்து உன்னை ஏவிய தாருகாவனத்து ரிஷிகளின் ஆணவம் உன்னையும் பிடித்துக் கொண்டுவிட்டதா? சிவபெருமான் திருமேனியிலேயே விளை யாடும் நம்மை யார் என்ன செய்துவிட

ராதர் முடி மேல்ருக்கும் நல்லபாம்பே...

முடியும் என்ற தெரியமா?

அங்கங்கே மக்கள் உன் புற்றிலே பால் ஊற்றி, வழிபட்டுக் கொண்டாடுகிறார்களே! நன்றி மறந்துபோய் இப்படிச் செய்யலாமா? அப்புதி அடிகள் எந்தவிதமான பேதா பேதமும் பார்க்காதவர். அவர் பிள்ளையைத் தீண்டிவிட்டாயே - உன் பெயரைக் காப்பாற்றிக் கொள்!

தானே தலைவராக இருந்து தமிழை ஹராய்ந்த தெய்வமும் எல்லோருக்கும் நலத்தைக் கொடுக்கும் தெய்வமும் ஆன சிவபெருமான்மீது சத்தியம். அருந்தமிழ் பாடி, கற்சிலைகளையே தலை அசைக்க வைத்த புலவர்களின் தமிழ் மீது சத்தியம். அனைவருக்கும் மங்கலங்களையே தரும் அம்பிகை மீது சத்தியம். அர்த்தநாரீஸ் வராரின் திருமேனியை அலங்கரிக்கும் உன் மீது சத்தியம் இகம் பறம் என்னும் இரண்டையும் தரும் இறைவனின் திருவடிகளின் மீது சத்தியம். அவன் மூச்சுக் காற்றான வேதங்களின் மீது சத்தியம்.

வேதங்களின் பொருளையே பாடிக் கொண்டிருக்கும் என் திருநாவின் மீது சத்தியம் இசையமயன் நவசிவாய மந்திரத் தின் மீது சத்தியம்.

பாடலின் முடிவில் தன்நம்பிக்கையும், தன் சொல் கேட்டு பாம்பும் நடந்துகொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையும் வெளிப்படுகிறது.

-பி.சந்தர்மெளவி. (நன்றி - சக்தி)

அட்சராப்யாசத்தைத் தமிழில் எழுத்தறிவித்தல் என்று சொல்லலாம். அட்சரம் என்றால் எழுத்து. அதைத்தான் குழந்தைகளுக்கு முதலில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஜந்தாவது வயதில் எழுத்துச் சொல்லிக் கொடுப்பதே சரியானது. 'குழந்தையின் ஜந்தாவது வயதில் எழுத்துச் சொல்லிக்கொடு. அதற்குமுன் வேண்டாம்' என்பது தர்மசாஸ்திரத்தின் அறிவுரை.

என் தெரியுமா? நீ சொல்வதை எல்லாம் வாங்கி, மனதில் பதிய வைத்துக் கொள்ளும் தகுதி அந்த வயதிற்குமுன் குழந்தைக்கு இல்லை. பயிருக்குத் தேவையான நேரத்தில் தான்

நீர் பாய்ச் சேன்டும். அதனால், நான்கு வயது முடிந்து ஜந்தாவது வயதில் தான் எழுத்துப் பயிற்சிக்குக் குழந்தையை உட்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு நண்பரின் வீட்டுக்குப் போகிறீர்கள். அங்கே ஒன்றரை வயதுக் குழந்தை இருக்கிறது. அதோடு பழகுகிறீர்கள், விளையாடுகிறீர்கள். ஓரிரு மாதங்கள் கழித்து நீங்கள் மறுபடியும் போகும்போது, அந்தக் குழந்தை உங்களை மறந்திருக்கும். புதிதாக மறுபடி பெயரைச் சொல்லி அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அதே வீட்டில் இருக்கும் ஜந்து வயதுக் குழந்தையோ நீங்கள் இரண்டாவது தடவை போகும்போது, 'அன்னிக்கு வந்தீங்களே... அந்த மாமாதானே? என்று சரியாக அடையாளம் கண்டுபிடிக்கும்.

மனதின் வளர்ச்சி, அதன் திறம் எப்படி இருக்கும் என்று நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டுதான் ஆயுர்வேதம், குழந்தையின் ஜந்தாவது வயதில் எழுத்து சொல்லிக்கொடு என்று வரையறுக்கிறது.

குழந்தைக்கு எழுத்து சொல்லிக்கொடுத்தலுக்கு அட்சராப்யாசம் என்று பெயர். நாம் சொல்லிக் கொடுப்பதில் ஒரு அர்த்தம் இருக்க வேண்டும். வேதத் தில் இருந்துதான் எழுத்தை எடுத்து முதன்முதலாக பிள்ளைக்குச் சொல்லித் தருவார்கள். சம்பந்தப்பட்ட குழந்தைக்கு வேதம் என்றால் என்ன என்று தெரிந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 'நமசிவாய்' இது வேதத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். 'நமசிவாய்' என்கிற ஜந்தெழுத்து ஜீவர்த்னம் என்று பெயர். ரத்தனச் சுருக்கமாக இருக்கும் இதற்கு 'பஞ்சாட்சரம்' என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. மொத்த வேதத்தின் சாரமான இந்த ஜந்தெழுத்தைத்தான் ஒரு குழந்தை முதன்முதலில் காதால் கேட்பதற்கும் தன் வாயினால் திரும்பச் சொல்லுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் சொல்லிக்

கொடுக்கிறோம். எல்லாரும் சிவனைத்தான் ஆராதனம் பண்ணவேண்டும். என்று நிஃப்பந்தம் இல்லை! 'யாருக்கு எந்த தேவதையின் மீது இஷ்டமோ அந்த தேவதையை ஆராதனம் பண்ணுங்கள்' என்றுதான் வேதம் சொல்கிறது. விஷ்ணுதான் இஷ்டதெய்வ மென்றால் அதற்கு ஒரு மந்திரம் இருக்கிறது. அஷ்டாட்சரமான 'ஓம் நமோ நாராயணாய்!' (ஓம் என்பது வடமொழில் ஒரே எழுத்து) இதில் நாராயண என்கிற ஒலி, வேதத்தில் இருந்து வந்தது.

வேதமாக மட்டும் நின் றுவிடாமல் பகவானின் பெயராகவும் இந்த இரண்டும் இருப்பதால் அட்சராப்யாசத் தின் போது

அந்தக் குழந்தைக்கு ஆன்மிகச் சிந்தனை ஏற்படவும் இது உதவியாக இருக்கிறது. தன்னம்பிக்கை ஏற்பட முதல்படியாக இருப்பது ஆன்மிகம். ஆன்மிகம் வழியே வரக்கூடிய தன்னம்பிக்கைதான் நிலைத்து நிற்கும்.

கடவுள் வழிபாடு என்பது, 'நமக்கு மேலே ஒருவன் இருக்கிறான். அதனால் நாம் பணிவோடு இருக்க வேண்டும்' என்கின்ற என்னத்தை ஏற்படுத்த வல்லது.

நாம் எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்கினாலும் அது நல்ல முறையில் நிறைவடைய வேண்டுமே... அதற்காகத்தான் விக்னேஸ்வரனை வழிபடுகிறோம். அட்சரத்தை வாங்கிக்கொள்ளும் காலத்திலும் விக்னேஸ்வரனை மனதில் நினைத்துக்கொண்டு 'ஹரி: ஸ்ரீகணபதயே நம,' என்கிறோம். ஹரி என்கின்ற இரண்டெழுத்தைச் சேர்க்கும்போது நம்மிடம் உள்ள கெட்ட எண்ணம் எல்லாம் போய்விடும். 'ஹி' என்றால் எடுத்த காரியம் தடைப்படாமல் இருக்கக் கண்பதயே நம:'

பிறகு, 'ஓம் ஹரீம் நமசிவாய்'. ஹரீம் என்றால் அம்பானுக்கு இஷ்டம்.

'ஓம் நமோ நாராயணாய் இதி சித்தம்'. எனக்கு எல்லாம் கிடைத்துவிட்டது என்று பொருள். இந்த எழுத்துக்களின் தொகுப்பு இருக்கிறதே, இதை அத்தனையும் சேர்த்து அவனுக்கு மொத்தமாகக் கொடுக்கிறோம். சிவனை ஆராதனம் பண்ணும்போது விஷ்ணுவும் வேண்டும். விஷ்ணுவை ஆராதனம் பண்ணும்போது சிவனும் வேண்டும்.

ஒலியை மட்டும் அறிமுகப்படுத்தினால் போதுமா? அதன் வரிவடிவத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லித் தரசேண்டும். எழுத்து என்பது என்ன? ஓர் ஒலியை நினைவில் வைத்துக்கொள்வதற்கு நாமாகக் கண்டு பிடித்த ஏற்பாடு அது.

குழந்தைக்கு அதுவரை பரிச்சயமாகி இருக்கிற மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களை எழுதச் சொல்லித்

தர வேண்டும்.

எழுதக்கற்றுக் கொடுப்பதற்கும் நியதிகள் உண்டு. ஒரு பாத்திரத்தில் அரிசி எடுத்துப் பரவி, தகப்பனார் தன்கையால் அந்த அரிசியில் எழுதவேண்டும். அரிசி என்பது வெறும் தானியம் அல்ல. அதற்கு அகாதை என்றும் பூரணம் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. அகாதை என்றால் உடையாதது என்று பொருள் முழுமையானது.

இப்படிப்பட்ட அச்சிதையில் தகப்பனார் தன்கையால் பிள்ளையின் விரலைப் பிடித்து 'ஹரிஸ்' கணபதயே நம:, ஒம் சித்தம்... இவை அந்தனையை யும் எழுதும்போது எந்தத்தடையும் வராமல் விக்கேனஸ்வரனும், முழுமையாகக் கல்வி வர பரமேஸ் வரனும், எல்லாவற்றிலும் வெற்றியே அடைய மஹாவிஷ்ணுவும் அனுக்கிரகம் செய்வார்கள் என்கின்ற எண்ணம் குழந்தையின் மனதில் விதைக்கப் படுகின்றது. இந்த அர்த்தம் குழந்தைக்குத் தெரிய வேண்டும் என்கின்ற அவசியமில்லை. வணங்கப் படுகின்ற கடவுளர்க்குத் தெரிந்தால் போதும்.

பாலை என்பதே பிறருக்காகத்தான். கேட்பவருக்குப் புரியமாறு சொல்லத்தான். ஒரு வடக்கத்தி ஊருக்குப் போகிறோம். அங்கே நமக்கு உப்புத் தேவைப்படுகிறது. ஹிந்தியில் அதற்கு 'நமக்' என்று பெயர். அதைச் சொல்லிக் கேட்டால்தான் அந்தப் பொருள் நமக்குக் கிடைக்கும். 'இல்லை, என் பாலைத்தான் எனக்கு உசத்தி, என் பாலையில்தான் கேட்பேன்' என்றால் கேட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான். உப்புக் கிடைக்காது. நமக்கு அர்த்தமே தெரியாமல், 'நமக் சாஹியே' (உப்பு வேண்டும்) என்று சொன்னாலும் கடைக்காரன் உப்பைத் தந்துவிடுவான். ஆக, நமக்குக் காரியம் ஆயிற்று. முதன்முதலாகச் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது குழந்தைக்கு அர்த்தமென்று புரியாவிட்டாலும்கூட உச்சரித்து உச்சரித்து அது வளர்ந்த பிறகு, 'என் வெற்றிகளுக்குக் காரணமான இந்த முன்று தெய்வங்களையும் வணங்க நம் தகப்பனார் நமக்குச் சின்ன வயதிலேயே என்னமாய்ச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்!, என்று புரிந்து கொள்ளும்.

சரி நமது முக்கியமான தேவதைகள் என்னென்ன?

ஒன்று கல்வி, இரண்டாவது செல்வம், முன்றாவது தைரியத்தோடு கூடிய தன்னம்பிக்கை. இந்த முன்றுக்குமான அதிதேவதைகள் சரஸ்வதி, லட்சமி, பார்வதி ஆகியோர். அட்சராப்யாசத்தில், அரிசியில் எழுதுவதற்குமுன் பார்வதி, சரஸ்வதி, லட்சமி முவரையும் பூரணமான அந்த அரியில் வருமாறு

அழைத்துப் புத்தம் சமர்ப்பித்து ஓடோசோபசாரம் செய்து, ஆராதனம் பண்ணி, தீபம் காட்டி வழிபட வேண்டும். அப்போது இந்த மூன்று தெய்வங்களும் வேறு யாருமில்லை. சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியோரின் அம்சங்கள் தான் இவர்கள். தாயார் என்றால் இன்னும் நெருங்குவோம் என்பதால் பெண் வடிவமாகக் காட்டினார்கள். அரிசியில் ஆவாஹனம் ஆகியிருக்கும் இந்த மூன்று தெய்வங்களும் பால் நெய்வேத்தியம் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பாலைக் குழந்தைக்குக் குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும்.

கேட்டிருப்பிகளே... ஞானசம்பந்தருக்கு பார்வதி ஞானப்பால் கொடுத்தாள் என்று! இங்கே இந்தக் குழந்தைக்கு லட்சமி ஒரு ஞானப்பால் கொடுக்கிறாள். சரஸ்வதி ஒரு ஞானப்பால் கொடுக்கிறாள், பார்வதி ஒரு ஞானப்பால் கொடுக்கிறாள்.

திருஞானசம்பந்தருக்கு பார்வதி மட்டும் தான் ஞானப்பால் கொடுத்தாள். அதனால் அவர் உடனே மேட்சத்துக்கு வந்துவிட்டார். அட்சராப்யாச சமஸ்காரத்தில் மூன்று தெய்வங்களும் குழந்தைக்கு ஞானப்பால் கொடுப்பதால், கல்வி கிடைக்கின்றது, செல்வம் கிடைக்கிறது, உலக வாழ்க்கையை நல்லபடி வாழ முடிகிறது. எல்லாம் முழுமையாக இருக்கிறது. ஒருவனை நல்ல அறிவின்னா குடிமகனாக மாற்றும் அடிப்படையான சமஸ்காரம் அட்சராப்யாசம்.

அட்சராப்யாசத்துக்கு உகந்த காலம் ஒன்று உண்டு. நவராத்திரியின்போது லட்சமி, பார்வதி, சரஸ்வதி ஆகிய தேவதைகளை வணங்குகின்றோம். இறுதிநாளை சரஸ்வதி பூசையாகக் கொண்டாடுகின்றோம். சரஸ்வதி பூசை முடிந்து மறுநாள் 'வித்தியாரம்பம்' (வித்தை என்றால் அறிவு என்று பொருள், அதாவது அறிவு ஆரம்பிக்கும் பருவம்தான் வித்தியாரம்பம்) என்று கலண்டரில் எழுதியிருக்கும். வீட்டில் ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து நாமாக அட்சராப்யாசம் பண்ண முடியவில்லை என்றால் இந்த நாளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அப்பொழுது அட்சரம் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கும் குழந்தை -

'சரஸ்வதி ஒமஸ்துப்யம் வரதே காமரூபினி வித்யாரம்பம் கரீசத்யாஸி -

'சித்தி: பலதுமே சதோ'

- என்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லி, கல்வியை ஆரம்பிக்கிறது.

- நன்றி - சக்தி

★☆★

திருக்கயிலாய தரிசனம்

“தவழும் தவழுடையார்க் காகும்” என்பதுபோல் இறைவன் மேல் பற்றுவைக்க, பக்திகொள்ள, தொண்டுகள் செய்ய ஒருவர் பூர்வபுன்னியும் செய்திருக்க வேண்டும். அவனருள் இருந்தால்தான் அவனைப் பரிபூரணமாக மனதில் நிறுத்தி வைத்து வணங்கவும் முடியும். தினமும் ஆலயம் சென்று வருவது பக்தியின் பரிபூரணம் அல்ல. மனதை ஒருநிலைப் படுத்தி, இறைவனிடம் பூரண சரணாகதி அடைவதால் கிடைக்கும் இன்பமே பக்தி. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் இறைவன்மேல் பக்தி வைத்து வாழ்ந்து காண்பித்துள்ளனர். சிலர் பக்தி வைராக்கியும் காரணமாக செயற்கரிய செயல்களையும் திருவருள் துணைகொண்டு செய்திருக்கின்றார்கள்.

அடியவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? இறைவன்மேல் மட்டுமே பற்றுவைத்து மற்ற எல்லாவித ஆசைகளையும் தருந்தவர்கள். “மாசுஇலாத மனிதிகழ் மேனி மேல் பூசும் நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்...”, “கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார் ஒடும் செம் பொனும் ஒக்கவே நோக்குபவர்கள்”, “சிந்தை செய்வது சிவன் கழல் அல்லாது ஒன்று இல்லாதவர்கள்”, “களவு, பொய், காமம், கோபம் முதலிய குற்றும் காய்ந்தவர்கள்...”, சுருங்கச் சொன்னால் “வெண்ணிறு தம் மேனிமேல் அணியும் இறைவர்கள்”, “மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே” என்று உரைக்கும் சிவஞானபோதம்.

பக்தி பல திறத்தது. ஆண்டான் அடிமை, தோழமை, நாயகன் நாயகி பாவம் என்பவை ஒரு சில. இவை எல்லாமே இறைவனிடம் பரிபூரண சரணாகதி அடைவதற்குரிய மார்க்கங்கள். பிரபத்தி நெறி என்று கூறலாம். இந் நெறி நின்றவர்களது பக்தி வைராக்கியத்தைத் திருநாவுக்கரசுநாயனார் வாக்கினால் நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். “தின்னன் கெடலப் புனலும் உடையார் ஒருவர் தமர் நாம், அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை, அஞ்சு வருவதும் இல்லை”. “நாமார்க்கும் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம், நரகத்தில் இடர்ப்போம் நடலையில்லோம் ஏமாப்போம் பிணியறியோம், இன்பமே என்னானும் துன்பமில்லை...” இவ்வாறு தெரியமாக அவர் சொல்லக் காரணம் என்ன? “தாமார்க்கும் குடியல்லாத தன்மையான சங்கரன், நற்சங்க குழழேர் காதன் கோமார்க்கே நாம் என்றும் மீளா, ஆனாக் கொய்மல்ச் சேவடிக்கே சென்று” அடைந்ததனால் உண்டான பக்தி வைராக்கியிம்.

இப் பக்தி வைராக்கியத்தினால், திருநாவுக்கரசு கவாயிகள், மானிடர் எவராலும் காண முடியாத திருக்

கயிலைக் காட்சியைப் பெற்றார். வடகயிலைத் தரிசனம் சீவன் முத்தர்கட்கே எனியது. சாதாரண மானிடர்க்கு அரியது.

காரைக்காலம்மையாரும் தலையால் நடந்து சென்று இறைவன் திருக்கயிலை தரிசனம் பெற்றார். பக்தி வைராக்கியும் காரணமாகவே இவர்களால் சாதாரண நிலையில் நின்றும் இச் செயற்கரிய செயலைப் புரிந்து இறைவனைத் தரிசிக்க முடிந்தது.

தென்நாட்டுத் தலங்களை வணங்கியின் அப்பர் சுவாமிகள் தென்கயிலைத் தலங்களில் ஒன்றாகிய சீகாளத்தியை அடைந்து பொன்முகலி ஆற்றில் மூழ்கி புறநாழுகும் அகாழுக்கும் போக்கி, காளத்தி மலை ஏறி காளத்தி அப்பரையும் அருகே நின்ற அங்கே வடிவான கண்ணப்பநாயனரையும் வணங்கி, பக்தி மேலிட்டால் கண்கள் நீர் பொழிய “கண்ணுளான்...” என்று தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் பாடி, சிலநாட்கள் அங்கு உழவாரப் பணி செய்து கொண்டிருந்தார்.

இறைவன் உள் நின்று உணர்ந்த இவருக்கு வடகயிலையில் இறைவன் வீற் நிருக்கும் திருக்கோலத்தைக் காணவேண்டும் என்ற பேரவா பிறந்தது. அடங்காத வேட்கையும், அயராத உறுதியும் அவரை உந்த, தம்முடைய அடியவர்கள் புடைகுழ வடகயிலை நோக்கிப் பயணமானார். மலைகள், காட்டாறுகள், காடுகள், கொடிய வனவிலங்குகள் எல்லாம் கடந்து வெய்பிலிலும், கரு முரடான கற்புமிவழியாக நடந்து சென்றார்.

ஸ்ரீசௌலம் எனத் தற்போது அழைக்கப்படும் திருப்பூர்ப்பதும் ஸ்தலம் அடைந்தார். இங்கே திருநந்தி தேவர் தவம் செய்து, இம் மலைவடிவாக இருந்து இறைவனைத் தாங்குகின்றார் என்பது ஜீகம். இங்கு விநாயகப் பெருமான் காட்சி விநாயகராக அமர்ந்து ஸ்ரீசௌலநாதரைத் தரிசிக்க வரும் பக்தர் பெயர்களைப் பதிந்து, அவர்கள் தரிசனம் செய்தமைக்குச் சாட்சி சொல்கின்றார் என்பர். ஸ்ரீசௌலநாதரை மனம் வாக்கு காயத்தால் வணங்கினார்.

வடகயிலையில் இறைவனைக் காணவேண்டும் என்ற பேரவா ஊந்த, பசி, தாகம், களைப்புப் பாராது நாடுகள் பல கடுகி கடந்து சிவராசதானி ஆகிய காசியை அடைந்தார். புனித கங்கையில் தீந்தமாடி, தாம் செய்த பாவங்களைக் கங்கையில் கழுவிலிட்டு காசி விசுவநாதரையும் காசி விசாலாட் சுமி அம்மையையும் தரிசித்து பேராணந்தப் பெருங்கடலில் மூழ்கினார்.

தம்மோடு கூட வந்த அடியார்களைக் காசியில் இருக்கும்படி பணித்து தன்னா் தனியே, மனிதர்களால் நடக்கக்கூடிய வழியே இல்லாத, கற்கள் முட்கள்

நிறைந்த, கானகங்கள் வழியாக கற்பார் பூமிகளி னுடாக, இரவு பகலாக காய், கணி, கிழங்கு எவ்றையும் உண்ணாது, கயிலையில் இறைவன் தரிசனம் பெற்றுவிடவேண்டும் என்ற பெருங் காதல் மீதுரக்கடுகி நடந்தார்.

இறைவன் சிந்தனையோடு மனதை ஒருமுகப்படுத்தி அவர் சென்றமையால் அவர் களைக்கவில்லை. பசிதாகம் தெரியவில்லை, கொடிய காட்டு விலங்குகள் அவருக்கு தீமைவிளைவிக்க வில்லை. கொடிய விஷப் பாம்புகள் தங்களில் நாகமணிகளை விரித்துக் காண்பித்து இரவுகளில் வழி காண்பித்தன. பக்தி வைராக்கியம் காரணமாகப் பிறந்த உறுதி அவர் மேனியில் ஏற்பட்ட ஊறுகளை உணரவிட வில்லை.

கற்கள் முட்கள் நிறைந்த கடுஞ் சுரத்தில் தொடர்ந்து நெடுநாட்கள் நடந்தமையால் அவர் பாதங்களின் கணுக்கால் அரை சதையும் தேய்ந்து விட்டது. ஆனாலும் கொண்ட உறுதி குலையாமல் இரு கைகளாலும் தாவிச் சென்றார். கைகளும் தேய்ந்தன. உருண்டும், மார்பினால் நகந்தும் சென்றார். கயிலைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும் என்ற உறுதி சிறிதளவும் குறையவேயில்லை. இறுதியில் அசைய முடியாதநிலை ஏற்பட்டது. உள்ளம் இறைவனைத் தியானித்தபடிதான்.

இறைவன் அந்தணர் வடிவம் கொண்டு வந்து எதற்காக இந்தக் கடின வழியில் வந்து இப்படி அவஸ்தைப்படுகின்றீ என்று வினாவு அப்பர்முத்திகள் தான் வடகயிலையில் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலம் தரிசிக்க வந்ததாகச் சொன்னார். அதற்கு அந்தணர் “தேவர்களாலும் காணமுடியாத இறைவனை சாதாரண மானுடரால் காணமுடியுமோ? நீர் திரும்பப் போவதே நல்லது” என்றார். அப்பர் சுவாமிகள் “இறைவன் தரிசனம் பெற்று அன்றி இந்த உடம்போடு நான் திரும்பமாட்டேன்” என்றார்.

நாவுக்கரசருடைய பக்தி வைராக்கியத்தைக் கண்டு இறைவன் “நாவுக்கரசரே எழுந்திரு” என்றார். அப்போது அவர் புதுப் போலிவுபெற்று ஊனம் எதுவும் இன்றி எழுந்தார். இறைவன் திருவிளையாடலையார் அறிவர். தன் பக்தர்களைச் சோதித்து அவர்களது உறுதியை வெளிப்படுத்துவது அல்லவா அவர் விளையாட்டு. “நாவுக்கரசனே எழுந்திரு...” என்ற அசர்ரி கேட்டு எழுந்த நாவுக்கரசர் இறைவனை நோக்கி “தேவரீ திருக்கயிலையில் எழுந்தருளி இருக்கும் திருக்கோலத்தை அடியேன் தரிசித்து வணங்க அருள் செய்யும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்கரித்தார், பரமசிவனும் “நாவுக்கரசனே! நீயும் இத் தடாகத்தில் முழுகித் திருவையாற்றை அடைந்து அங்கு நம் திருக்கயிலைக் கோலத்தைத் தரிசித்து வணங்கு” என்று பணித்தார்.

அவரும் அவ்வாறே ஸி பஞ்சாட்சரத்தை ஒதி, தடாகத்திலே மூந்தி, திருவையாற்றில் உள்ள ஒரு வாவியின் மேலே தோன்றிக் கரை ஏறி, அத்திருப் பதியில் உள்ள சராசரங்கள் தங்கள் துணை யோடு பொலிதலைக்கண்டு, அவற்றை எல்லாம் சிவமும் சக்தியுமாகப் பாலித்து வணங்கிக் கொண்டு திருவையாறு ஆலயம் சென்றைந்தார். அவ் ஆலயம் திருக்கயிலையாகப் போலிந்தது.

அப்பர் சுவாமிகள்:

“எந்தப் பிறைக் கண்ணியான மலையான் மக்களோடு பாடிப் போதோடு நீர் கூந்தேத்திப் புகுவார் அவர் புகுவேன் மாதும் கவு படாமல் ஜூயாடை கின்ற போது காதன் மடப் பிடியோடுங் களிறு வருவன் கண்டேன் கண்டேனவர் திருப்பாதம் கண்டியாதன கண்டேன்.”

என்ற திருப்பதிகம் பாடி ஆனந்தக் கூத்தாடி, கயிலையில் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தை அங்கு தரிசித்து தமது பேரவாவை நிறைவு செய்தார். இறைவன் அவருக்குத் தமது திருக்கோலம் காண்பித்த திருவிளையாடல் தான் என்னே!

இன்றும் ஆடி அமாவாசை அன்று திருவையாறு பஞ்சநீல்வரரைத் தரிசிக்கச் செல்பவர்கள் சுமார் பதினொரு மணி அளவில் கோயிலுக்குச் சர்றுத் தொலைவில் உள்ள திருக்குளத்தில், அப்பர் சுமாமி கள் தோன்றும்திருக்காட்சியைக் கண்டு தரிசிக்கலாம். அன்று மாலை முதல் இரவு ஒன்பது மணிவரை ஆலய வளாகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்று பக்தர்கட்கு விருந்து படைத்து பின்னர் பூசை நடைபெற்று இறைவனும் இறைவியும் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட பல்லாக்கில் அப்ப முத்தி சுவாமிகள் கோவில் எதிர்வந்து நாவுக்கரசருயனாருக்குக் காட்சி கொடுப்பார்கள். இவ் உர்சவம் காணப் பல்லாயிரவர் அங்கு குழுமி இருப்பர். அப்பர் பெருமானை கண்கொண்டு பார்க்கின்ற எவரும் நிச்சயம் பூலோகத்தில் கயிலாயம் கண்ட உணர்ச்சி பெறுவர்.

இன்று தென்திந்தியாவில் வட இந்தியா யாத்திரையும் கயிலை தரிசனமும் ஒழுங்கு செய்யபவர்களிடம் சுமார் எழுபந்திரண்டாயிரம் இந்திய ரூபா சொகுசுப் பயணம் ஒழுங்குசெய்து ஹெலிக் கொப்டரில் அழைத்துச் சென்று இமயமலையின் ஒரு சிகரமாகிய கயிலைமலைச் சிகரத்தில் இலிங்கவடிவாக அமைந்திருக்கும் வட கயிலை ஆலயத்தைக் காண்பிப்பார்கள்.

திருநாவுக்கரசர் போன்ற பக்தி வைராக்கியம் உள்ளவர்கட்கு இறைவன் தரிசனம் நிச்சயம் கிடைக்கும். ஆடி அமாவாசை அன்று திருவையாறு பஞ்சநீல்வரர் ஆலயம் சென்று கயிலை தரிசனம் பெறலாம்.

வை.இருக்நாதமுதலியார்.

சிறுவர்தம்மை...

(முதலாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சமயம் பேசுவதால் சைவசமயம் வளர்ந்துவிடுமா? சைவநால்களையும் பரிசைகளையும் பரிசுகளையும் கொடுப்பதால் இந்த அவஸ்திலை மாறுமா? அன்பே சிவம். அன்பிற்குரிய சைவசமயமக்களே! அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாள்? உங்கள் அன்பு மலர்டும். இந்த சின்னங்களை சிறுக்களின் துண்பம் தொலையட்டும். சிறுதுளி பெருவெள்ளம். உடனே செய்யுங்கள்.

திருடாதே! திருடாதே!

எமது கோவில்களில் களவுகள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டு போகின்றன. சென்ற பல இந்துசாதன இதழ்களில் நாம் இதனைச் சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ளோம். உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதாகத் தெரிய வில்லை. சைவமக்களின் கவனத்திற்கு அன்மையில் நடந்த களவுகளைப் பற்றிய சுருக்கமான செய்திகளைத் தருகின்றோம்.

முதலில் படியுங்கள் -

தகவல்தரவும்

இனுவில் மேற்கு திருவருள்மிகு செக்ராச்சேகரப் பிள்ளையார் (பருத்தியடைப்பு) ஆலயத்தில் விநாயகர், அம்மன், முருகன், தெய்வயானை ஆகிய ஜம்பொன்னாலான விக்கிரகங்கள் 02.10.2004 இரவு களவுடப்பட்டுள்ளன. இவை தொடர்பான தகவல்தருபவர்களுக்கு தகுந்த சன்மானம் வழங்கப்படும். பழைய மிக்க விக்கிரகங்கள் என்பதால் தயவுசெய்து விரைவாகத் தகவல் தரும்படி அன்புடன் அழைக்கின்றேன்.

அறங்காவலர் ஆதீனகார்த்தா
சின்னத்துரை சுந்தரவிங்கம்

T.P. : 021 222 3715

T.P. : 021 4591245

(உதயன் 05.10.2004 - பக்கம் - 12)

சன்மிக்களி, கொழும்புத்துறைப் பகுதிகளில் முன்று ஆலயங்களிலும் பாடசாலையிலும் ஒரே இரவில் திருப்பகள் கைவரிசை!

(உதயன் 14.10.2004 - பக்கம் - 02)

01. ஈச்சமேட்டை கலட்டிலும் ஸ்ரீ ஞானவைவரவர் ஆலயம்.
02. பாண்டியன் தாழ்வு சந்தனமாதா தேவாலயம்.
03. ஸ்ரீ நரசிம்மவைவரவர் ஆலயம்.

(பொருள்கள் களவுடப்படவில்லை பொருட்களை சேதப்படுத்தியுள்ளனர்.)

வண்ணார்பண்ணையில் கோவில் விக்கிரகங்கள் திருடு. ஒடும்போது ஒரு விக்கிரகத்தைத் தவறவிட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

(தினக்குரல் - 19.10.2004)

திருடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் திருடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். திட்டமிட்டுத் திருடுகிறார்களா? “கும்பல்” சேர்ந்து திருடுகிறார்களா? ஒன்றுமே தெரியவில்லை. கோயில் மணிகள், விக்கிரகங்கள், தோச்சிற்பங்கள் என்று திருடுவதோடு நில்லாமல் உண்டியல்களையும் உடைக்கின்றார்கள். திருடுகின்ற கும்பல் திருடிக்கொண்டே இருப்பது ஏன்? அவர்களைப் பிடிக்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. சைவமக்களும் கோயில் திருட்டுகளைப் பற்றி பெரிதாகக் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சைவசமய நிறுவனங்கள் கூட மௌனமாகவே உள்ளன. இது நியாயமா? ‘கோயில்’ என்பது எமது கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்கும் சைவத்துமிழ் நிலையம். விக்கிரகங்கள் புனிதமானவை மட்டுமல்ல அவற்றில் எமது கலாச்சாரம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே அவற்றைப் பூர்டி எடுப்பவர்கள் சைவசமய விரோதி கள். சில இடங்களில் விக்கிரகங்கள் பூர்டி அதன் கீழேயுள்ள தகடுகளைத் தூக்கிச் சென்றுள்ளனர். இது எமது சைவசமயத்துக்குச் செய்யப்படும் அந்தீயாகும். புதிய கோயில்கள் கட்டப்படுகின்றன. பழைய கோயில்கள் புனரமைக்கப்படுகின்றன. பல கோடி ரூபாக்கள் இப் புன்னிய கைங்கரியங்களில் செல விடப்படுகின்றன. ஆனால் அக்கோயில்களிலும் களவுகள் நடைபெறாது என்பது என்ன நிச்சயம்? களவுடுக்கப் போகின்றவர்கள் கடவுளிடம் பாதுகாப்பு வேண்டி வணங்கி செல்வதும். வெற்றிகரமாகத் திருடனால் கோவிலுக்குப் பங்கு கொடுப்பதும் பூரணக்கதைகளில் வந்துள்ளன. ஆனால் கடவுளிடமே கைவரிசையைக் காட்டிவரும் களவுர்கள் மிகவும் துணிச்சல்காரர்கள்தான். தெய்வம் இவர்களைத் தண்டிக்காதா? தண்டித்ததாகச் சில செய்திகள் இருக்கின்றன. ஆயினும் சைவமக்கள் சிந்தித்து செயலாற்ற வேண்டும். கடவுள்மீது பாரத்தைப் போட்டுவிட்டு கண்முடி இருப்பது நியாயமற்றது. விவேகமற்றதாகும். சைவநிறுவனங்கள் இதில் கவனமெடுக்க வேண்டும். கோயில் தருமகர்த்தா சபைகள் இவற்றைத் தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். சிவனருளாலே சிவனடியார்கள் சைவக் கோயில்களைப் பாதுகாக்க முன்வரவேண்டும்.

உலக அறஞர் உள்ளம் கவுன்றத் திருவாசகம்

மா.க.சழவேந்தன்

தமிழ் இலக்கியத்தின் தகைமைக்கு தலையாய் எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கும் திருவாசகம் தமிழில் எழுந்த பக்தி இலக்கியங்களுள் மிக உன்னத நிலையை வகிக்கின்றது.

ஹனினை உருக்கி உள்ளளாளி பெருக்கி உலக மெல்லாம் உய்த்து உணர்ந்து ஒதற்கரியவனை எம் உள்ளத்தில் இருந்தி எல்லைப்பறை உவகைப் பேற்றினைத் தரும் திருவாசகம் தமிழ் மக்களை மட்டுமல்ல உவகைப் பேற்றினார்களையே தன் பால் ஈர்த்துள்ளது

போப்பையர் புகன்ற கருத்து:

தமிழகத்திற்கு கிறித்தவம் பரப்ப வந்து இறுதியில் இன்பத் தமிழுக்கு தம் இதயத்தைப் பறிகொடுத்த தவத்திரு போப்பையர் அவர்கள் தமது 80 ஆம் அகவையில் 1900ம் ஆண்டு திருவாசகத்தினை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து தம் வாழ்வின் நோக்கை நிறைவு செய்தார்

தம் மொழிபெயர்ப்பு நூலின் முன்னுரையில் திருவாசகத்தின் தீத்திக்கும் தன்மையினை தெய்வீக அருளினை ஊட்டும் பாங்கினை பின்வருமாறு கூறுகின்றார் one touch of nature makes the whole kin and no one can read the sages verses without profound emotion. Scarcely ever has the longing of the human soul for purity and divine fellowship found worthier expression இதனின் தழிழாக்கம் (இயற்கையுடன் கொள்ளும் தொடர்பு நானிலம் முழுவதையும் உறவாக்கும் இவ்வடியாரின் பாக்களைப் படிக்கும்போது 'எவரும் எல்லைமீறிய உணர்ச்சி வசப்படாதிருக்க முடியாது புனிதத் தன்மைக்கும் அமைதிக்கும் தெய்வீக தோழமைக்கும் ஏங்கித் தவிக்கும் மானிட இன்னுயிர் நிலையை இங்கு தெளிவாக வெளிப்படுத்திக் காட்டியமை போல வேறேங்கும் காண்டல் அரிது)

சித்தாந்தத்தின் உள்ளடக்கம்:

இந்நால் செந்தமிழைத் தமுவி நிற்கும் சித்தாந்தக்கோட்பாட்டின் உள்ளடக்கமாகவும் விளங்குகிறது முழுமுதற் பொருளாம் சிவனை மாணிக்கவாசகர் ஓரிடத்தில் சைவா போற்றி என்று வாழ்த்தும் வாழ்த்துரையும் இதற்குச் சான்றாகும் இதனாற்றான் திருவாசகத்தில் ஊறித்ததினைத்த போப்பையர் தமிழரின் சுத்தாந்த செந்தெறியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் The choicest product of the Dravidian intellect (திராவிட முனையின் தெரிந்தெடுத்த படைப்பு என்று வியந்து போற்றினார்)

இவ்வளவு பொருமை தமிழுக்கு உண்டென்பதானால் தான் தமிழை தமிழன் அறியாது காக்க வேண்டும் என்பதைப் பின்வருமாறு போப்பையர் உள்ளம் உருக இயம்பியுள்ளார் The speech of a dying people may, perhaps be allowed to die; but this cannot be said of the Tamil race. Heaven for bid! Dead languagees have great uses. Even in their ashes live their wonted fires. De mortius Nil Nisi Bonum Yet, in many ways, the living tonguesare better! One cannot tell but flowers may yet bloom, but fruits may yet ripen, on the hardy old trees. Let Tamilians cease to be ashamed of their vernacular (சாகும் நிலையிலுள்ள ஒரு இனத்தின் மொழிக்கு சா ஏற்படின் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் நாம் அதனை ஏற்றே ஆகவேண்டும் ஆணால் தமிழினத்தைப் பொறுத்த வரையில் இங்கிலையை நாம் ஏற்க முடியாது இங்கிலை ஏற்படாதிருக்க விண்ணுலகே எமக்குத் துணைநிற்க செத்த மொழிகள் பலதும் பயன் தரும் நிலையில் உள்ளன அவற்றின் சாம்பலிற்கூட பெருந் தீ ஒளிவிடு கின்றது ஆணால் வாழும் மொழிகள் எமக்குத் தரும் பயணோ எல்லையில் அடங்காது உறுதிவாய்ந்த பழைய மரங்களில் எத்தகைய மலர்கள் மலர் இருக்கின்றன என்றோ எத்தகைய கனிகள் கனிய இருக்கின்றன என்றோநாம் எனிதிற்சொல்ல முடியாது எனவே ஏ! தமிழா! உன் மொழியின் பெருமை அறிந்து பெருமை கொள்வாயாக)

நீதி

இலக்கியத் துணைக் கண்டத் தின் குடியரசுத் தலைவர் இராதகிருஷ்ணன் இயம்பிய கருத்து:

மற்றும் இந்தியத் துணைக் கண்டத் தின் முன்னாள் குடியரசுத் தலைவராகவும், உலகில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த மெய் விளக்க அறிஞராகவும் - தத்துவஞானியாகவும் கொள்ளப்படும் முனைவர் (பாக்டர்) இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் திருவாசகத்தின் தீர்ண் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் திருவாசகம் என்னும் நால் உயிர் (ஆண்மா), அறியாமை, ஆசை ஆகிய பந்தங்களில் இருந்து நீங்கி உண்மை ஒளியும் அங்புமாகிய விடுதலை அரண்மனையுள் புகுவதையும் அங்குவிரின் அறிவுக்கண் திறப்பதையும் அதனால் விளையும் ஆனந்தத்தையும் பெருமிதத்தையும் அகத் தீன் அலைவு, உலைவு, போராட்டம் முதலியவைகளைப் போக்கி இறைவனோடு இதையம் கலக்கும் இன்பத்தையும் அமைதியையும் அழகான பாடல்கள் எடுத்துரைக்கிறது என்கிறார்.

(வளரும்)

அடவல்லரின் அட்டம்

அனந்ததாண்டவம்

தாருகா வனத்து முனிவர்களும் முனிபத்திரிகளும் தற்பிப்ருமை தலைக்கேறி அதீதகர்வம் கொண்டனர். அவர்களின் கர்வத்தை டடக்க முடிவுசிச்யதார் சீவபெருமான். ஆணமூகனாகச் சீவபெருமானும் அழகிய மோகினியாக திருமாலும் இருமாறினார்கள். கிவர்கள் இருவரையும் கண்டதும் தாருகாவனத்திலுள்ள எல்லோருமே மயங்கினர். உண்மையை அறிந்தவுடன் முனிவர்கள் சாபம்போட்டனர். ஆனால் சாபங்கள் யாவுமே பயனற்றுப்போயின. உடனே பெரிய வேள்வி நடத்தினர். புரியை ஏவினர். புரியின் தோலை அரைக்களித் தார் சீவன். முனிவர்கள் அனுப்பிய பாம்புகளைத் தன் வுடைய அணிகலன் களாக்கினார். தன் மீது ஏவப்பட்ட பூதங்களை தனது கணங்களாக்கினார். முனிவர்கள் முயலகனை ஏவினார்கள். முயலகனைத் தன் திருவடியின் கீழ் அழுத்தினார். முனிவர்கள் மந்திரங்களை ஏவினார்கள். மந்திரங்களைத் தன் சிலம்புகளாக்கிக் கொண்டார். அவர்களது யாகுத்தீயைக் கையிலேந்தி சீவபெருமான் பூத்தொடங்கினார்.

இந்தக் கதையைத் திருமால் சிசால்லக் கேட்டதும் ஆதிசேஷன் ஆச்சரியமடைந்தார். கயிலையில் சீவனை நோக்கி கடுந்தவம் புரிந்தார் ஆதிசேஷன். அவனது ஸுந்தவத்தினைக் கண்டு அருள்புரிந்தார் சீவன். சீதம்பரத்தில் அந்த அற்புதக்காட்சியைக் காட்டுவதாக வரும் கொடுத்தார் சீவபெருமான்.

தொமாசத்துக் குரு பூசத்துப் பகல்நேரம் மரத்தால் செய்யப்பட்ட மத்தளங்கள் ஓலித்தன. சங்குகளின் நாதம் எழுந்தது. தாளங்கள் கொட்டின. புல்லாங்குழல் கீதம் கிசைத்தது. வேதமந்திரங்கள் ஓலித்தன. நந்தியும் திருமாலும் மத்தளங்கொட்டினர். சீவபெருமான் முடினார், ஆடுக்கிகாண்டே திருக்கின்றார். இதனையே ஆனந்தத்தாண்டவம் என்போம். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்கின்ற ஜந்தொழில்களையும் சீவபெருமான் ஒரே நேரத்தில் செய்துகொண்டிருப்பதைக் காட்டுகின்றது இந்தத் தாண்டவம். ஆண் ஆடுவது தாண்டவம், பெண் ஆடுவது லாஸ்யம். ஒரு செயலை நடனமாடிக்கொண்டே செய்தால் அது தாண்டவம் எனப்படும். அந்த நடனத்தைக் காண்கின்ற யாவருக்கும் ஆனந்தம் தருவதால் அது ஆனந்தத் தாண்டவம்.

எப்பேர்ப்பட்ட நடனம்!

ஒருகரத்தில் (வலது) உடுக்கை, மற்றொன்றில் அப்யகரம், திடது கருமொன்றில் தீச்சடர், கிளினான்று வீசிய கரம் - கிப்படி ஆடுகின்றார் மூவல்லான். பாம்பு

அணிகள் சூழல் கின்றன. புலித்தோல் கச்சை வீசப் பாய் கின்றது. சடையிலே கங்கையும், பிழையும், ஊமத் தம் பூவும் காணப்படுகின்றன. ஜடாழடி திசையெங்கும் பறக்கின்றது.

படைத் தலை உடுக்கை குறிக்கின்றது, அழித் தலைத் தீச்சடர் குறிக்கின்றது. தூக்கிய திருவடி அருளாலைக் குறிக்கும்.

(இதனையே குஞ்சீதபாதம் என்போம்) மறைத்தலை ஊன்றிய திருவடியும் குறிக்கும். அபயக் கரம் காக்கும் கரம். முயலவன் ஆணவம் அகங்காரம் என்பதைக் காட்டுகின்றான். நூனக்குத்தனின் நடனம் நடக்கின்ற கிடமே நூனசபை. அதுவே சீத்சபை. அதுதான் சீற்றம் பலம். அம்பலத் தில் சீவன் ஆடுகின்றான்.

விஷ்ணுவின் மத்தள் கிசையே திட்டியோசையாக, மின்னலாகத் தேவர்களின் பார்வை, பக்தர்களின் பக்திக் கண்ணேரே மழையாக, பார்வதிதேவி பெண்மயிலாகப் பார்த்திருக்க பாதம் தூக்கியாடுகிறார் பரமசிவன்.

வேதங்களாட மிகு ஆகம மாடக் கீதங்களாட கிளரண்டம் ஏழாடப் புகங்களாடப் புவனம் முழுகாட நாதம் கொண்டாடினாள் நூனானந்தக் கூத்தே. - என்று பாடியுள்ளார் திருமூலர்.

இதேபோலவே திருநாவுக்கரசரும் பொன்னடியைத் தூக்கியாடும் சீவனின் நடனத்தைப் பார்ப்பதற்கே மனிதப் பிறவி வேண்டுமென்றார். ஆதிசங்கரரோ ஆடுகின்ற பரமனை ஆடுமயிலாக வர்ணித்துள்ளார்.

பக் தாளாம் பரிதோஷ பாஷ்பவீததீர் வருஷ டி மயீசீவா யஸ்மின் உஜ்வல தாண்டவம் விஜயதே தம் நீலகண்டம்பஜே! - என்று சங்கரர் பாடியுள்ளார்.

அகிலத்தை ஆட்ட டிவைக் கும் சீவபெருமான் பக்தர்களின் கண்களுக்குப் புலனாக வேண்டி அம்பலத்தில் ஆனந்ததாண்டவம் ஆடுகின்றார்.

சிவ, சிவ...

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தம்மடியார்க்கு வேண்டிய வரங்கொடுத்துப் பசிதீர்க்கும் கலசம். என்ன வேண்டினும் தம்மக்களுக்கு உதவும் தாயாக - எம்மை இயக்குபவளாக - வழிப்படுத்துபவளாக - புன்னெறிபோக்கி நன்றெந்தி காட்டுபவளாக, நல்லறிவைத் தரும் ஞானம்பிகையாக இறைவன் பாகத்தில் இருந்து சோதிப்பிழும்பாக அந்தப் பெருமாட்டி வீற்றிருக்கின்றாள். எம்பெருமாட்டி அசையும் அசைவே உலகக் காட்சிகள். அவளது சிலம்போலியே நாதங்கள். அவளது திருக்கடைக்கண் அருளே நாம் அனுபவிக்கும் இன்பதுன்பங்கள்.

அந்த உமாதேவியின் செயலாலேயே பஞ்ச பூதங்கள் அசைகின்றன. பூதநாயகியாகிய எம்மைப் பஞ்சபூதங்களாலே (உடம்பை) ஆக்கியுள்ளாள். “பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பக்ரதியும் படைத்த புனிதரும் நீயுமென் புந்தி எந்தானும் பொருந்துகவே”

யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனசபை முன்பள்ளி விளையாட்டுப் போட்டியின்போது (28.10.2004) பிரதம விருந்தினர் மற்றும் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றனர். சபைச் செயலாளர் திரு. மு. திருஞனசம்பந்தபிள்ளை பிரதமவிருந்தினர் திரு. சிறிதரன் (அதிபர், செட்டித்தெரு மெ.மி. பாடசாலை) அவர்களையும் ஏனையோரையும் வரவேற்றி உரையாற்றுகிறார்.

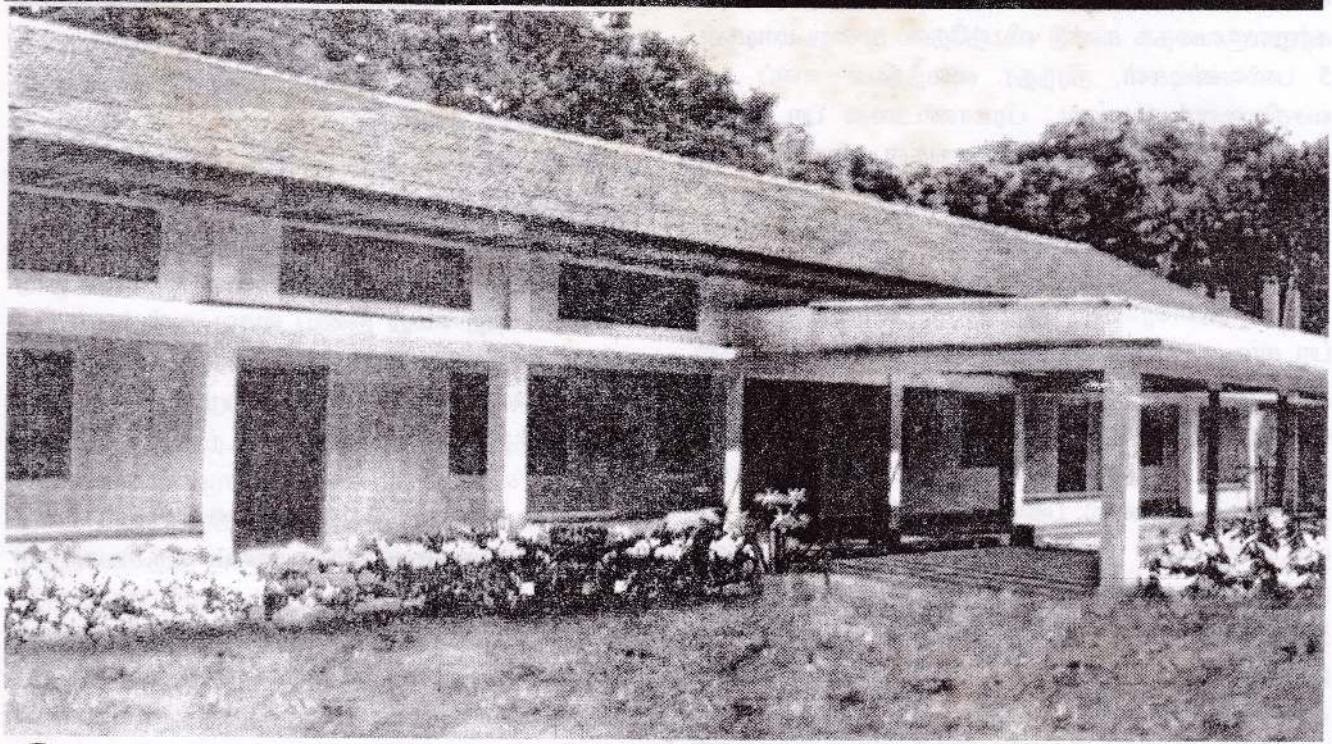
சைவபரிபாலனசபை முன்பள்ளி விளையாட்டுப்போட்டி, சிறார்களின் உடற்பயிற்சி.

சிவலிவ என்றிடச் சீதரு லிங்கம் அவயவ மொன்று மிலாசில லிங்கம் தவமிகு மேலோர் தரித்திடும் லிங்கம் உவமையு மேலு மிலாபர லிங்கம்.

வானவர் வாழ்த்து மகாசில லிங்கம் மோனமெய் ஞானியர் மோகன லிங்கம் தீரைக் காத்திடும் சீமிகு லிங்கம் மானசம் ரட்சக மாகிய லிங்கம்.

யந்திர மீதரு ளாயுள லிங்கம் மந்திரிருப மகேஸ்வர லிங்கம் தந்திர சாத்திரிம் சாற்றிடு லிங்கம் வந்தனை செய்வோரை வாழவை லிங்கம் பல பய ஹர சிவ சாருபலிங்கம் சிவாயநம் நமசிவாய லிங்கம்.

சிந்தனை நின்று சீரியதாய்

இறைவனின் இனிய படைப்புக்களை அனுபவிக் கின்ற மனிதகுலம் இறைவனுக்குச் செய்கின்ற கைமாறாக உதவி வேண்டுவோர்க்கு உதவுவது கடமையாகும். அவ்வகையில் ஆத்மீகச் சொற் பொழிவுகளினால் மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்யவேண்டும் என்ற பேரவா என்னோடு ஒன்றி நிற்கின்றது. அன்பர்கள், நோயாளர்கள், ஆதரவற்ற சிறுவர்கள், போன்றவர்களுக்கு கடந்த பதின்நான்கு ஆண்டுகளாக கடவுளின் அருளாலும் பெரியவர்களின் ஆசியாலும் சிறிதளவேனும் உதவுகின்ற வாய்ப்புப் பெற்றேன்.

மனவளர்ச்சி குறைந்த ஒரு குழந்தையின் தாய், வழில்லமையுள்ளோர்க்கு பலர் உதவுகின்றார்கள், வல்லமையில்லாத இக்குழந்தைகளை யாரும் கவனிப்பதில்லை எனக் கண்ணரிவிட்டு இக்குழந்தைகள் பற்றிய அவலத்தை எடுத்துரைத்தார். எனது மாணவன் ஒருவன் தன் தந்தையைப் பறிகொடுத்த துயரை எடுத்துக் கூறிவிட்டு மனவளர்ச்சி குறைந்த தனது சகோதரியின் நிலைப்பாடு குறித்து அமுதமுது சில செய்திகளைச் சொன்னான்.

மனவளர்ச்சி குறைந்த குழந்தைகளை சாதாரண பாடசாலைகள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதனால் சிலர் வீட்டிலுள்ள அறைகளில் பூட்டிவைத்துள்ள பரிதாபத்தை மருத்துவத்துறைசார் பேராசிரியர் ஒருவர் ஆய்வரங்களில் குறிப்பிட்டதும் என் அகத்தில் நிறைந்திருந்தது.

கோயில் திருவிழாக்களில், போதுக்கொண்டாட்டங்

நிறைந்த சிவாழி

களின் போது மனவளர்ச்சி குறைந்த பிள்ளைகள் வந்தால் அவர்களை சிலர் புதினமாகப் பார்த்து நளினமாகச் சிரித்து அறிவினை போல “அதைப்பார்” “உது ஏன் உப்பிடிச் செய்யுது” என்று உதாசீனஞ் செய்வதைக் கண்டு கவலையுற்றுள்ளேன்.

கருணையும், அன்பும், இரக்கமும் காட்டி மேலை நாட்டவர்கள் இத்தகைய குழந்தைகளுக்கு முன் நூரிமை கொடுக்கின்றபோது எம்மவர்கள் இவர்களைப் புறக்கணிக்கின்ற மரபு கருணையுள்ளங் கொண்ட பலரையும் வாட்டியுள்ளது. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே மனவளர்ச்சி குறைந்த சிறார்களுக்கு ஓர் பாடசாலை எமது -

- மண்ணில் உருவாகவேண்டும் என எண்ணினேன். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சிறுவர் இல்லங்களைத் தோற்றுவித்தவர்களை அனுகி மனவளர்ச்சி குறைந்த சிறார்களுக்கு பாடசாலை அமையுங்கள் என வேண்டிய போது அது சிரமான காரியம் எனக் கூறி மறுத்தார்கள்.

இந்நிலையில் சென்ற ஆண்டு சிங்கப்பூர் செம்பக விநாயகர் ஆலயத்திற்கு உரையாற்றுச் சென்ற போது மனவளர்ச்சி குறைந்த சிறார்களுக்கான பாடசாலை யைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றேன். சீனப் பெண்மணி ஒருவர் அதிபராகப் பணியாற்றும் இப்பாடசாலையில் 600க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் மிகச் சிறப்பாகக்

கற்றுவருவதைக் கண்டு வியந்தேன். முன்று மாடிகள், 5 பஸ்வண்டிகள், நிரந்தர வைத்தியர் எனப் பல வசதிகளைக் கொண்ட பிரமாண்டமான பாடசாலை அது. எங்கள் மண்ணிலும் எங்கள் சிறார்களுக்கு நவீன பாடசாலை சிறியளவிலேனும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என எண்ணினேன்.

இலண்டன் மாநகரிற்கு உரையாற்றுச் சென்ற யான் அன்பர் மகாதேவன் ஜெயசீலன் என்பவரிடம் இப் பாடசாலை பற்றி கலந்துரையாடினேன். அவர்கள் இயன்றவரை உதவவோம் ஆரம்பியுங்கள் என உதவ முன்வந்தார். லண்டனில் வாழும் திருமிகு பாலசிங்கம் (கணக்காளர்) இப் பணிக்கு தானாக முன்வந்து ஜயாயிரம் பவுண்ஸ் பணத்தை ஒப்படைத்து புதிய பாடசாலையை உருவாக்குங்கள் என உற்சாக மூட்டனார். என்னுடைய அறப்பணிகளுக்கு போதறவு தருக்கின்ற கணவைத்திய நிபுணர் Dr.குதாசன் தம்பதிகள் தங்களது உறவினர்களின் நிலத்தை அன்பளிப்பாகப் பெற்றுத் தந்தனர்.

2003ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் விநாயகசதுர்த்தி அன்று கைந்தவரோதயாக கல்லூரி அதிபர் திரு.க.சிவாஜி அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். திருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் லண்டனில் வாழ்வாருமான திருவாளர் அருளானந்தம் சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாவை அடிக்கல் நாட்டிய அன்று வழங்கினார்.

சிவபூமி என்ற பெயரில் உருவாக்கப்பட்ட அறக்கட்டளையின் பிரதானமான அங்கமாக அப்பாடசாலை கட்டி முடிக்கப்பட்டது. சிவபூமி அறக்கட்டளை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக புற்று நோயினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு நிதியுதவி, செவிப்புலன் குறைந் தோக்கு செவிப்புலக் கருவி உதவி, ஏழைச்சிறார் களின் கல்வியுதவி என வழங்கிவருவது யாவரும் அறிந்ததே.

ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளின் போது அன்பர்களால் வழங்கப்படுகின்ற நிதியுதவியை அறப்பணிகளுக்குப் பகிர்ந்து வழங்கும் வழக்கம் பெரியவர்களினால் எனக்கு ஏற்பட்டது. அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இத்தகைய பணிகளைச் செய்வதற்கு அன்றுமுதல்

இன்றுவரை என்னை வழிப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லோரது வழிகாட்டிலிலும் இப்பாடசாலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவபூமி அறக்கட்டளை நிர்வாக சபையைச் சார்ந்த பெரியவர்கள் அனைவரதும் நிறைவான பணியினால் இப்பாடசாலை விரைவாகக் கட்டப்பட்டது. இலண்டன், அவுஸ்டிரேலியா, கன்டா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த எமது இனிய சைவ அன்பர்கள் இப் பணிக்கு தாராளமாக உதவியுள்ளார்கள். உள்ளுரிலும் ஒரு சில அன்பர்கள் தாமாக உதவமுன்வந்துள்ளனர்.

தேஷிவந்து பண்ம்வாங்கி உற்சாகப்படுத்திய திரு.இந்திரன் காராளசிங்கம் (கொழும்பு) சிங்கப்பூர் அன்பர்கள், லண்டன் சிவயோகம் திருப்பணிச் சபை, பிரத்தானிய சைவமுன்னேற்றுச் சங்கம், திரு.சிவகந்தரம் (லண்டன்), ரூபி அருளானந்தம், திரு.தியாகமுர்த்தி, திரு.பாலயோகன். இவர்களை எல்லாம் இத்தருணத் தில் நன்றியோடு வாழ்த்தி வணங்குகிறேன். சிவபூமிப் பாடசாலையினைப் பொறுப்பேற்றுள்ள அதிபர் திருமதி கமலாதேவி சண்முராஜன் அவர்களையும் ஏனைய ஆசிரியர்களையும் வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன்.

கன்டாவில் சௌக்கும் எனது சிறுபாயத் தோழர்கள் சிவப்பிரகாசபிள்ளை சிவநாதன், சின்னத்துரை சண்முகலிங்கம் (இனுவில்) தலை ஒரு இலட்சம் ரூபாவும் புளோரிடாவில் சௌக்கும் செல்வி சியாமளா ஆயிரம் அமெரிக்க டொலர்களும் தந்து இக்கட்டடப் பணியை நிறைவாகக் கூடுதலாக உதவினர்.

இப்பாடசாலை கட்டட அமைப்பைப் பொறுப்பேற்று அழகுறக் கட்டிமுடித்த தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த திரு.சி.ஆறுமுகநாதன் அவர்களிற்கும் எனது நன்றிகள்.

பிறப்பிலேயே மனவளர்ச்சிக் குறைபாட்டுன் பிறந்த எம் இனிய குழந்தைகளை ஆற்றுப்படுத்தும் நோக்கில் அன்பர்களினால் இப்பாடசாலையை நிறுவப்பட்டுள்ளது. இவ் அற நிலையத்தை குரியன் சந்திரன் உள்ள காலம் வரை பேணிப்பாதுகாத்து நல்ல முறையில் வழிப்படுத்தி இச்சிறார்களை வாழவைக்குமாறு கருணையுள்ளம் கொண்ட இனிய மாணிடர்களை மனதார வேண்டி அமைகிறேன் வணக்கம்.

- செஞ்சொற் செல்வர் ஆறுதிருமுருகன்.

இந்துசாதனம்,
450,கே.கே.எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சேரல்:

கிரி... த. திருவாவிருஷ்டி...

28... திருவாதாவி. திரி...

முப்புசாமி...